

PREZYDENT MIASTA POZNANIA
URZĄD MIASTA POZNANIA
Wydział Finansowy
Stanowisko ds. prawno-podatkowych
60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22
tel. (61) 878-47-96

Poznań, dnia 04 stycznia 2016

INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14k ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j.: Dz. U. z 2015 r. poz. 613) w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 7 września 2015r. (data wpływu: 09.09.2015r.) w sprawie wykładni przepisu art. 2 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (dalej: u.o.s.)

postanawia

uznać stanowisko Wnioskodawcy jako prawidłowe

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2015r. wpłynął wniosek
o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie następującego pytania:

„Czy podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu pełnomocnictwa do reprezentowania strony w sprawie z odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne, zwłaszcza od wartości świadczeń wypłaconych z zakładowego funduszu socjalnych z pominięciem kryteriów określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o ZFŚS”.

Przedstawiono następujący stan faktyczny:

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, radca prawny reprezentuje osoby fizyczne oraz osoby prawne i jednostki organizacyjne przy wnoszeniu do sądów pracy i ubezpieczeń społecznych odwołań od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w przedmiocie ustalenia wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz składki na ubezpieczenie społeczne. Wnioskodawca zaznaczył, iż w szczególności chodzi o decyzje ustalające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne od wartości świadczeń wypłaconych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych z pominięciem kryteriów określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 111 ze zm.).

Wyżej wskazane decyzje są wydawane na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 581 ze zm.). Wnioskodawca wskazał, że w wymienionych sprawach przyjmuje od klientów będących ubezpieczonymi, bądź płatnikami składek pełnomocnictwa, których odpisy lub oryginały składa przed Sądem Okręgowym w Poznaniu.

Przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) u.o.s., nie podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa albo jego odpisu, wypisu lub kopii m.in., w sprawach ubezpieczenia społecznego. Dla zastosowania omawianego zwolnienia, ma znaczenie okoliczność, czy sprawa, w której jest składane pełnomocnictwo jest „sprawą ubezpieczenia społecznego”. Zdaniem wnioskodawcy sprawa zainicjowana odwołaniem od decyzji ustalającej jest sprawą ubezpieczenia społecznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit b) u.o.s. Powołany przepis należy rozpatrywać łącznie z art. 1 ust. 1 pkt 2) u.o.s., który reguluje przedmiotowy zakres opłaty skarbowej. Ostatni przepis przewiduje konieczność uiszczenia opłaty skarbowej za złożenie „dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (...) w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym”. Z kolei określenie: „postępowanie sądowe”, użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej należy pojmować w sposób szeroki, zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksem postępowania cywilnego (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r. I S.A./GI 192/08). W tym kontekście, sprawy ubezpieczenia społecznego w postępowaniu sądowym powinno być interpretowane przez pryzmat art. 476§2 k.p.c. Brak jest bowiem argumentów pozwalających na stwierdzenie, że pojęcie „postępowanie sądowe” należy interpretować w sposób określony w przepisach k.p.c., natomiast pojęcie sprawa ubezpieczenia społecznego już nie. Byłoby to nielogiczne i sprzeczne z podstawowymi dyrektywami interpretacji przepisów prawa. Zgodnie z art. 476§2 k.p.c., przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych dotyczących: ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia rodzinnego, emerytur i rent, innych świadczeń w sprawach należących do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji lub Służbie Więziennej. Zdaniem wnioskodawcy skoro w omawianej kategorii spraw organ rentowy wydaje decyzje zobowiązującą do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia emerytalno-rentowego, to niewątpliwie decyzje te dotyczą emerytur i rent w rozumieniu art. 476 §2 pkt. 2 k.p.c. Sprawy zainicjowane odwołaniem od tego typu decyzji są zatem „sprawami z zakresu ubezpieczenia społecznego” w rozumieniu art. 476§2 k.p.c., a tym samym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit b) Ustawy. Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w tych sprawach stanowi ustawa z zakresu ubezpieczeń społecznych, bowiem tych postępowań nie jest ustalenie uprawnionego z tytułu świadczeń emerytalno-rentowych.

Podsumowując swój wniosek, Wnioskodawca wskazał, iż sprawy inicjowane odwołaniem od decyzji organów rentowych ustalających podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne zawsze są sprawami ubezpieczeń społecznych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit b) Ustawy.

Pismem z dnia 18 listopada 2015 roku (doręczonego w dniu 02 grudnia 2015r.), organ podatkowy wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o wydanie interpretacji podatkowej poprzez doprecyzowanie zwrotu „decyzje zobowiązujące do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia”, wyjaśnienia związku przedstawionego stanu faktycznego z interpretacją podatkową nr 7 z dnia 14 maja 2014 r. oraz uszczegółowienie od jakich dokładnie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych są wnoszone odwołania.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, wnioskodawca w piśmie z dnia 3 grudnia 2015 r. wskazał, iż zwrot „decyzje zobowiązujące do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia” stanowi oczywistą omyłkę pisarską i w tym przypadku chodziło o decyzje ustalające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz składek na ubezpieczenie, zdrowotne, zwłaszcza od wartości świadczeń wypłaconych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych z pominięciem kryteriów określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o ZFŚS. Następnie wnioskodawca doprecyzował punkt IV wniosku o wydanie interpretacji podatkowej, który powinien prawidłowo brzmieć: „W mojej ocenie, nie podlega opłacie skarbowej na podstawie art. 2 ust. 1 lit b) Ustawy złożenie dokumentu pełnomocnictwa w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne, zwłaszcza od wartości świadczeń wypłaconych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych z pominięciem kryteriów określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o ZFŚS”

Wnioskodawca ponadto wyjaśnił, iż odwołanie do interpretacji nr 7 z dnia 14 maja 2014 r. dotyczyło przytoczonego tam poglądu, a nie stanu faktycznego leżącego u jej podstaw, w powołanej interpretacji stwierdzono bowiem, że pojęcie „sprawy ubezpieczenia społecznego” użyte w art. 2 ust. 1 pkt. 1 lit b) obejmuje sprawy, dla których materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia zawarta jest w przepisach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 1 u.o.s., zaś w niniejszej sprawie bezsprzecznie podstawą materialnoprawną decyzji są przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Stanowisko organu podatkowego:

Na wstępie przypomnieć należy, że w myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm. - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych oraz w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Organ podatkowy uznaje stanowisko prawne Wnioskodawcy jako zasadne z poniżej wskazanych względów.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2015.1358) nie podlega opłacie skarbowej złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii między innymi w sprawach ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego. Przepis ten należy rozpatrywać łącznie z art. 1 ust 1 pkt 2 u.o.s., który przewiduje konieczność uiszczenia opłaty skarbowej za złożenie „dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa (...) w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym”.

Określenie „postępowanie sądowe” użyte w art. 1 ust. 1 pkt 2 u.o.s. należy rozumieć w sposób bardzo szeroki, zgodnie z zakresem tego pojęcia określonym w art. 1 kodeksu postępowania cywilnego (por. wyrok WSA w Gliwicach, I S.A./GI 192/08). W konsekwencji samo pojęcie „sprawy ubezpieczenia społecznego” w postępowaniu sądowym powinno być interpretowane przez pryzmat art. 476§2pkt 1 i 4 k.p.c. Zgodnie z art. 476§2 k.p.c., przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych dotyczących a) ubezpieczeń społecznych, b) emerytur i rent; c) innych świadczeń w sprawach należących do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych; d) świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą wojskową, albo służbą w Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu (...).

Biorąc pod uwagę powyższe do zakwalifikowania sprawy jako sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 476§2 k.p.c. konieczne jest łączne zaistnienie dwóch przesłanek – przynależności spraw do jednej z czterech wyliczonych w tym przepisie kategorii i wniesienia wszczynającego postępowanie przed Sądem odwołania od decyzji organu rentowego (*vide. komentarz do art. 476 k.p.c. LEX, autor M.P. Wójcik*). Do spraw tych zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zalicza się w szczególności sprawy z zakresu ustalania obowiązku ubezpieczenia społecznego i sprawy dotyczące wymierzenia i pobrania składek na ubezpieczenia społeczne (*uchwała SN z dnia 23 października 1987 r., III UZP 38/87, OSNC 1989, nr 7-8, poz. 110*), sprawy o świadczenia z tytułu wypadku w drodze do pracy i z pracy (*wyrok SN z dnia 07 października 1992 r., II PRN 8/92, OSNC 1993, nr 6, poz. 114*).

Organ podatkowy podziela stanowisko wnioskodawcy, iż nie będzie podlegało opłacie skarbowej na podstawie art. 2 ust. 1 lit b) ustawy złożenie dokumentu pełnomocnictwa w sprawie zainicjowanej odwołaniem od decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne, zwłaszcza od wartości świadczeń wypłaconych z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych z pominięciem kryteriów określonych w art. 8 ust. 1 ustawy o ZFŚS.

Z up. PREZYDENTA MIASTA

Iwona Maćkowiak
Z-C A D Y R E K T O R A W Y D Z I A Ł U

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Poznania na adres: Urząd Miasta Poznania Wydział Finansowy 60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22